

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 52 PŽ-1247/2022-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Ivane Mlinarić, predsjednika vijeća, te Raoula Dubravca, suca izvjestitelja i Ane Cvitković, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja ADRIAS KAMENO-BETONSKI PROIZVODI d.o.o., OIB, 90597351898, Bjelovar, Trg Eugena Kvaternika 3, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Stanić i partneri d.o.o. u Rijeci, protiv 1. tuženika ANTONA GLAVAŠA, OIB 84463659723, Crikvenica, Benići 7 i 2. tuženika Stečajne mase iza INŽENJER BRANKO MEĐUREČAN d.o.o. u stečaju, OIB 97474075983, Koprivnica, Dravska ulica 1, koje zastupa punomoćnik Kazimir Ferenčić, odvjetnik u Zajedničkom odvjetničkom uredu Ferenčić i Leibhardt u Crikvenici, radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, odlučujući o tužiteljevoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj P-8/2022-77 od 26. siječnja 2022. i dopunske presude poslovni broj P-8/2022-82 od 8. veljače 2022., u sjednici vijeća održanoj 7. studenog 2022.

presudio je

Odbija se tužiteljeva žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj P-8/2022-77 od 26. siječnja 2022. u točki I. izreke, u točki II. izreke u dijelu kojim se tužitelju nalaže naknaditi prvotuženiku parnični trošak u iznosu od 37.500,00 kn / 4.977,10 EUR, u točki III. izreke i dopunska presuda tog suda poslovni broj P-8/2022-82 od 8. veljače 2022.

Obrazloženje

1. Prvostupanjski je sud presudio:

„I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja ADRIAS KAMENO – BETONSKI PROIZVODI, d.o.o., Trg Eugena Kvaternika 3, Bjelovar, OIB: 90597351898, koji glasi: "Proglašava se nedopuštenom ovrha koja se vodi kod Općinskog suda u Crikvenici, pod poslovnim brojem Ovr-267/2021 po prijedlogu ovrhovoditelja Antona Glavaš iz Crikvenice, Benići 8, OIB 84463659723.

II. Nalaže se tužitelju ADRIAS KAMENO - BETONSKI PROIZVODI, d.o.o., Trg Eugena Kvaternika 3, Bjelovar, OIB: 90597351898 da nadoknadi tuženiku ANTONU GLAVAŠ iz Crikvenice, Benići 7, OIB: 84463659723 trošak ovog postupka u iznosu

od 37.500,00 kn u roku od 15 dana, dok se preostali dio zahtjeva ovog tuženika za naknadu troška ovog postupka u iznosu od 6.250,00 kn odbija.

III. Nalaže se tužitelju ADRIAS KAMENO - BETONSKI PROIZVODI, d.o.o., Trg Eugena Kvaternika 3, Bjelovar, OIB: 90597351898, da nadoknadi tuženiku Stečajna masa iza INŽENJER BRANKO MEĐUREČAN trgovačko društvo za građevinarstvo i trgovinu d.o.o. u stečaju, OIB: 97474075983, Dravska ulica 1, Koprivnica, trošak ovog postupka u iznosu od 43.750,00 kn u roku od 15 dana.“

Dopunskom presudom odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

„Proglašava se nedopuštenom ovrha koja se vodi kod Općinskog suda u Crikvenici, pod poslovnim brojem Ovr-267/2021 po prijedlogu tuženika stečajne mase iza INŽENJER BRANKO MEĐUREČAN trgovačko društvo za građevinarstvo i trgovinu d.o.o. u stečaju, OIB: 97474075983, Dravska ulica 1, Koprivnica kao ovrhovoditelja.“

2. Protiv navedene presude i dopunske presude žalbu je podnio tužitelj zbog svih žalbenih razloga s prijedlogom da drugostupanjski sud pobijane presude preinači odnosno ukine i vrati predmet prvostupanjskom sudu na ponovan postupak. U bitnom osporava pravilnost shvaćanja prvostupanjskog suda navodeći da prvostupanjski sud nije shvatio rješenje o upućivanju na parnicu od 15. prosinca 2017. jer da se to rješenje nije odnosilo samo na prvotuženika već na ovrhu u cjelini odnosno na oba tuženika. Sud nije shvatio da se radi o ovršnom postupku u kojem su dva ovrhovoditelja i uputu za pokretanje parnice za proglašenje nedopuštenom ovrhe u cjelini, da je pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje što ne može biti očitije uzevši u obzir neinformiranost, nezainteresiranost i nepoznavanje tijeka i stranaka predmetnog ovršnog postupka. Analizira iskaze svjedoka i navodi da je iz iskaza Ivana Cvitkovića koji je bio predsjednik odbora vjerovnika Komsting d.d. u stečaju, koje je cediralo tražbinu drugotuženiku, vidljivo da je cedirana tražbina namirena prijebom s Komstingom d.d. u stečaju pa proizlazi da drugotuženik pokušava drugi puta namiriti potraživanje. Sud je zanemario uplatnice koje se odnose na potraživanje Antona Glavaša. Izvedeni dokazi međusobno su konfuzni i proturječni. U žalbi protiv dopunske presude u bitnom ponavlja navedeno u žalbi protiv presude dopunjujući žalbene navode da je dug tužitelja Komstingu d.d. u stečaju podmiren još 1999. godine odnosno nakon što je donesena presuda protiv tužitelja radi spornog potraživanja na temelju kojeg je drugotuženik pokrenuo ovrhu ukazujući na iskaze Ivana Cvitkovića koji je bio predsjednik odbora vjerovnika Komsting d.d. u stečaju.

3. Tuženici nisu odgovorili na žalbu.

4. Žalba nije osnovana.

5. Pobijanu presudu ovaj je sud ispitao u skladu s odredbom čl. 365. st. 1. i 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11 – pročišćeni tekst i 25/13; dalje: ZPP), u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

6. Pobijana prvostupanjska presuda i dopunska presuda nisu zahvaćene nekom od bitnih povreda odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti. Pobijane odluke je moguće ispitati i u njima su sadržani razlozi o odlučnim činjenicama, a ti su razlozi u dovoljnoj mjeri jasni i obrazloženi, te ne postoji proturječnost o odlučnim činjenicama između onog što se u razlozima presude navodi o sadržaju isprava i zapisnika i samih tih isprava i zapisnika. Odlučujući o zahtjevu i prigovorima stranaka sud je pravilno primijenio navedene odredbe kako Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj: 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 i 73/17; dalje: OZ), tako i Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 44/96, 161/98, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06, 117/08, 116/10, 25/12 i 133/12; dalje: SZ) u dijelu koji se odnosi na posljedice pobijanja pravnih radnji dužnika te odredbe Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 53/91, 73/91, 3/94, 7/96 i 112/99; dalje: ZOO) koje se odnose na prestanak tražbine iako nije određeno naveo koje odredbe Zakona o obveznim odnosima primijenio odlučujući o zahtjevu tužitelja da je tražbina prestala ispunjenjem.

7. Predmet spora je zahtjev tužitelja za proglašenje nedopuštenom ovrhe na nekretnini tužitelja koja se nalazi na području k.o. Crikvenica, a koja se ovrha trenutno vodi kod Općinskog suda u Crikvenici poslovni broj Ovr-267/21. Tužitelja je sud u navedenom ovršnom postupku uputio pokrenuti parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenog zbog razloga propisanog odredbom čl. 46. st. 1. t. 9. OZ-a. Navedenom je odredbom propisano da ovršenik protiv rješenja o ovrsi može izjaviti žalbu ako je tražbina prestala na temelju činjenice koja je nastala u vrijeme kad je ovršenik više nije mogao istaknuti u postupku iz kojeg potječe odluka, odnosno nakon zaključenja sudske ili upravne nagodbe ili sastavljanja ili ovjeravanja javnobilježničke isprave u kojem slučaju prema čl. 48. OZ-a ako ovrhovoditelj ospori žalbene navode ili se ne očituje sud ovršenika upućuje na parnicu, a tužbu kojom pokreće parnicu prema čl. 51. st. 3. OZ-a ovršenik može utemeljiti samo na razlozima koje je istaknuo u žalbi u povodu koje je upućen na parnicu. Žalitelj je tužbu u odnosu na prvotuženika utemeljio na tvrdnjama da je njegova tražbina prestala ispunjenjem. U odnosu na drugotuženika žalitelj je u tužbi naveo da je pravni posao ustupa potraživanja pravomoćnom sudskom presudom proglašen bez učinka prema stečajnoj masi Komsting d.d. u stečaju i zbog toga drugotuženik nije ovlašten tražiti ovrhu na temelju ovršne isprave presude poslovni broj P-2381/96 koja je također pravomoćna i novčanu tražbinu iz koje presude je Komsting d.d. u stečaju prethodno ustupio drugotuženiku. Ovrhu je na nekretnini žalitelja prema podacima spisa prvi pokrenuo drugotuženik, a ovrsi je pristupio prvotuženik, slijedom čega se prema odredbi čl. 80. OZ-a ne može nakon upisa zabilježbe provesti poseban ovršni postupak. Međutim, prema odredbi čl. 80. st. 5. OZ-a razlozi zbog kojih ovrha nije dopuštena u korist pojedinih od više ovrhovoditelja u čiju se korist ovrha provodi na istoj nekretnini, odnosno razlozi za obustavu ovrhe u korist na pojedine od ovrhovoditelja bez utjecaja su na provedbu postupka u korist drugih ovrhovoditelja. Kako rješenje o upućivanju na parnicu (list 6.-9. spisa) zapravo ne sadrži zasebne razloge za upućivanje na parnicu u odnosu na svakog od ovrhovoditelja već samo u odnosu na prvotuženika proizlazi da je ovršni sud rješenje o upućivanju na parnicu donio nepotpuno. Iz podataka u spisu također proizlazi da ovršni postupak koji je započeo još 1999. godine još uvijek nije dovršen. Upravo ta dugotrajnost postupka i promjena poslovnog broja predmeta pod kojim se ovrha provodi uzrokovali su i

potrebu za izmjenu tužbenog zahtjeva. Kako nije sporno da je žalitelju upućen u parnicu u ovršnom predmetu poslovni broj Ovr-9893/16, a sada spis ima poslovni broj Ovr-267/21 proizlazi da je sud trebao odlučiti o zahtjevu u kojem je izmijenjen poslovni broj predmeta. To je i jedan i to bitan razlog zbog kojeg je prvostupanjski sud i propustio odlučiti o o zahtjevu za proglašenje nedopuštenim ovrhe u odnosu na oba tuženika. Kako je sud dopunskom presudom odlučio u odnosu na oba tuženika neosnovano žalitelj pobija pravilnost dopunske presude u njoj iznoseći u bitnom jednake razloge kao i u žalbi protiv prvostupanjske presude.

8. U odnosu na ispunjenje razloga za nedopuštenost ovrhe prvostupanjski je sud pravilno utvrdio da ti razlozi nisu ispunjeni. Iako izrijekom nije naveo da se radi o žalbenim razlozima propisanim odredbom čl. 46. st. 1. t. 7. i t. 9. OZ-a u razlozima obrazloženja prvostupanjski sud pravilno navodi da činjenica da je pravomoćnom presudom utvrđeno da je bez učinka prema stečajnoj masi Komstinga d.d. u stečaju cesija kojom je drugotuženik stekao novčanu tražbinu prema žalitelju nije od utjecaja na žalitelja pa je žalitelj ovlašten zahtijevati namirenje ustupljene tražbine u ovršnom postupku u kojem je upućen na ovu parnicu radi proglašenja nedopuštenosti ovrhe. Dakle, nije ispunjen razlog za nedopuštenost ovrhe propisan točkom 7. čl. 46. st. 1. OZ-a kojom je propisano da je ovrha nedopuštena ako ovrhovoditelj, a u parnici drugotuženik, nije ovlašten tražiti ovrhu na temelju ovršne isprave. Protivno žalbenim razlozima prvostupanjski je sud pravilno protumačio učinak parnice radi pobijanja pravne radnje prijenosa tražbine slijedom čega je drugotuženik bio legitimiran pokrenuti ovršni postupak. U odnosu na prestanak tražbine drugotuženika taj žalbeni razlog žalitelj nije naveo u tužbi radi proglašenja ovrhe nedopuštenom niti je na tim razlozima utemeljio pokrenutu parnicu. Tek tijekom postupka i u žalbi žalitelj navodi da je tražbina Komstinga d.d. u stečaju namirena višestrukim prijebojima još 1999. godine, a u žalbi analizira i iskaz nekadašnjeg predsjednika odbora vjerovnika Komsting d.d. u stečaju. Takvim žalbenim razlozima koji se temelje isključivo na iskazima svjedoka bez isprava kojima se potvrđuje vjerodostojnost takvih iskaza žalitelj nije doveo u sumnju pravilnost pobijane presude u odnosu na drugotuženika. Tako i zastupnik po zakonu žalitelja Zvonko Gašparović u pismenu upućenom stečajnoj upraviteljici Komstinga navodi da je tražbina drugotuženika namirena prijebojima, a bez da je žalitelj predložio izvođenje dokaza na tu okolnost. Trebalo bi se raditi o knjigovodstvenim podacima koji bi isključivo trebali biti vidljivi iz isprava i financijsko knjigovodstvenih podataka. Iako se sporne činjenice mogu utvrđivati svim dokaznim sredstvima u konkretnoj situaciji radi se o tvrdnjama o činjenicama prestanka tražbina koje moraju biti provjerljive, a iz izvedenih dokaza to nije vidljivo niti je žalitelj predložio izvođenje dokaza na tu okolnost.

9. Nasuprot tome, žalitelj prestanak tražbine prvotuženika dokazuje ispravama čiji je sadržaj nejasan, nerazumljiv i nedostatan za dokazivanje činjenice prestanka prvotuženikove tražbine čiji je iskaz također bio nejasan i teže razumljiv. Stoga je pravilno prvostupanjski sud zaključio da žalitelj nije dokazao da je tražbina prvotuženika prestala, a posljedično je nedopuštena ovrha koju nadležni općinski sud nije uspio okončati više od 20 godina.

10. Žaliteljeve tvrdnje o neinformiranosti, nezainteresiranosti i nepoznavanju tijeka i stranaka spornog ovršnog postupka čine neprimjereni način komunikacije

žalitelja, a isto tako i tvrdnje da prvostupanjski sud nije shvatio rješenje o upućivanju na parnicu, kao i da nije shvatio postojanje dva ovrhovoditelja, te da je shvaćanje prvostupanjskog suda izneseno u pobijanoj presudi apsolutno promašeno i nezakonito. Rješenje o upućivanju na parnicu više nije moguće mijenjati, a žalitelj je imao mogućnosti pobijati to rješenje u okviru ovršnog postupka, a to je propustio učiniti. Iznošenjem žalbenih navoda u dijelu koji se odnosi na proširivanje razloga u parnici radi proglašenja nedopuštenim ovrhe više nije moguće kao što nije moguće iznositi nove činjenice u žalbi. Sud je parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom tužbe, kako je navedeno, mogao utemeljiti samo na razlozima koje je istaknuo u žalbi protiv rješenja o ovrsi, a te je žalbene razloge prvostupanjski sud pravilno ocijenio neosnovanim u smislu razloga nedopuštenosti ovrhe.

11. Pravilno je prvostupanjski sud odlučio i o troškovima postupka koji se odnose na troškove zastupanja po punomoćniku odvjetniku prema odredbama čl. 154. st. 1. i čl. 155. st. 1. ZPP-a.

12. Valjalo je stoga sukladno čl. 368. st. 1. ZPP-a odbiti tužiteljevu žalbu kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku presudu.

Zagreb, 7. studenog 2022.

Predsjednik vijeća
Ivana Mlinarić

Broj zapisa: **eb314-680fa**

Kontrolni broj: **03aa9-64494-fd9d9**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=IVANA MLINARIĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE,
C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.